

TIM EN OPA KEES OP CAMPERTOER

MANNENREISJE DOOR NEDERLAND, NOODGEDWONGEN

Tekst en foto's: CamperCaKe

REPORTAGE

‘Hé opa, ik heb ‘m!’ Apetrots is Tim op z’n kakelverse rijbewijs, in één keer gehaald, een paar weken voor z’n achttiende verjaardag! ‘Klasse man, dan kunnen we dus samen met de camper op stap. Jij rijdt!’ Daar kan hij zich nog even niks bij voorstellen. ‘Mag ik echt met zo’n groot ding rijden?’

De plannen zijn inmiddels gesmeed voor de herfstvakantie en Tim heeft in allerijl nog wat vlieguren gemaakt in zijn vaders auto. We gaan met de camper op stap, opa Kees met kleinzoon Tim. Bestemming Berlijn, want dat staat hoog op Tims verlanglijst. Helaas gooit corona roet in het eten, maar niet getreurd: we maken gewoon een tof programma voor ons eigen land. Na een avondje samen achter de computer zijn wij mannen het roerend eens, dat wordt een topweek!

Eerste kennismaking

Op vrijdagmiddag wandelen we samen naar de nieuwe Sun Livingdealer, Van der Werf Recreatie in Ede. Hier staat een halfintegrale Sun Living S75 voor ons klaar die we een week mogen gebruiken. Ter geruststelling van Tim rijdt ik de camper eerst maar even richting een industrieterrein. Maar dan is het toch echt zijn beurt en neemt hij plaats achter het stuur. ‘Zo, best veel knopjes’, is z’n eerste reactie. Meteen bij de eerste bocht komt hij er achter dat de camper toch breder is dan de Tesla van z’n pa. Gelukkig mist hij met de achterwielen nét de stoeprand ‘letsje later insturen, Tim, die camper is wat langer dan je gewend bent.’ Het volgende obstakel is een smal binnenweggetje waar ook nog een slootmaaier bezig is. ‘Kijk Tim, als je rustig rijdt, kun je gemakkelijk passeren’. Dat lukt zonder problemen. ‘Toch bijzonder, zegt Tim, ‘als je rustig rijdt, merk je niet dat die camper zo breed is.’ Tijdens een ommetje over de snelweg kom ik trots tot de ontdekking dat die kleinzoon van me een perfecte chauffeur is. ‘Zeg opa, zijn er eigenlijk campers met een massagestoel? Het stuurt zo relaxt, daar past zo’n massagestoel wel bij. Eigenlijk rijdt het lekkerder dan pa’s auto. Maar dat moet je niet tegen ‘m zeggen hoor, anders krijg ik die wagen nooit meer mee!’ lacht hij. Na het oefenritje gaan we op huis aan om de camper reisklaar te maken. Ik voel een gezellig weekje aankomen. Qua rijden gaat dat ook lukken, maar verder heb ik nu nog geen idee wat ons allemaal te wachten staat ...

Links: op camping Den Driesch in Valkenburg; boven: op de rodelbaan in Valkenburg

Rodelen en grotbiken

Ons eerste reisdoel is Valkenburg en Tim kruipt direct achter het stuur. Dat zal de rest van de week zo blijven. We arriveren op stadscamping Den Driesch en alleen het op de plek rijden van de camper laat Tim nog even aan mij over. De indeling van de camper blijkt ideaal: achterin twee eenpersoonsbedden en een breed hefbed boven de zithoek. Omdat de toiletdeur het woondeel van het slaapvertrek kan scheiden, kiest Tim het hefbed. ‘Stel dat je snurkt opa ...’ ‘s Morgens hebben we geluk, na een lekker ontbijt zitten we met een kop koffie zowaar in de zon; met zicht op de rodelbaan, onze eerste geplande activiteit. Na een korte wandeling zweven we met de kabelbaan omhoog om vervolgens met de rodelbaan naar beneden te zoeven. Jammer dat je soms iemand voor je treft die niet zo goed durft waardoor je in de remmen moet. Na een aantal keren houden we het voor gezien en beginnen we trek te krijgen. De camper beschikt gelukkig over een goede keuken, want door corona is alle horeca gesloten. Oma heeft voor de nodige proviand gezorgd; zo smullen we even later van broodjes hamburger.

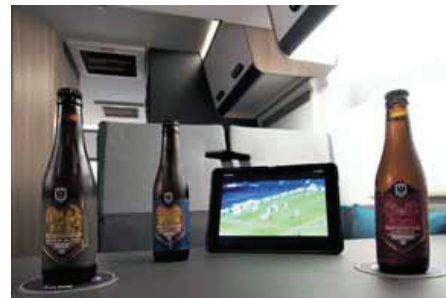
Voor ons volgende avontuur melden we ons om vier uur bij ASP Adventure, dicht bij het dorp Sibbe, om te gaan grotbiken. Na een afdaling van 163 treden ontmoeten we onze gids Boris. Na enige uitleg en wat veiligheidsadviezen krijgen we een mountainbike met cardanaandrijving en een helm. Tijdens de tocht stopt Boris een paar keer om te vertellen over het ontstaan van de mergelgrotten. Zo leren we dat miljoenen jaren geleden, toen Nederland nog water was, de mergelheuvels ontstonden. Honderdvijftig jaar terug ontdekten de Limburgers dat mergelgesteente bijzonder geschikt was voor de huizenbouw. Bij het afgraven ontstonden enorme gangenstelsels in de heuvels – spannend om doorheen te fietsen! We zigzaggen zes kilometer door de grotten waarbij we wel op het juiste moment moeten bukken; het ‘plafond’ is hier en daar best laag – die helm is geen overbodige luxe. ‘s Avonds maken we het gezellig in de camper waarbij Tim zich de plek op de voorstoelen toe-eigent. ‘Lekker plekkie, opa, zo’n camper is echt fijn.’ Hij speurt voortdurend in alle opbergvakken, want hij is telkens van alles kwijt. Telefoon, oortjes, zonnebril ...

Nostalgie en bierproeverij

De volgende ochtend heeft Tim z’n plek achter het stuur weer ingenomen. Tilburg is ons einddoel. We maken een ommetje via Eindhoven waar het DAF-museum Ionkt. Hier komt de historie van de bekendste Nederlandse autofabriek tot leven, Van Doorne’s Automobielfabriek. In de smidse ontdek je de start van het bedrijf van de gebroeders Van Doorne, in 1928. In 1932 begint de productie van aanhangwagens en opleggers. Tegenwoordig is DAF een van de grote Europese

Boven: Tim is deze week de chef; Kees verzinkt in mijmeringen bij het zien van de YP in het DAF-museum; rechts: mannen – bier en voetbal ...; onder: mountainbiken door de Zuid-Limburgse mergelgrotten

truckmerken. Bij de militaire voertuigen ontdekt Tim hoe lyrisch ik word bij het zien van de YP 408 – een legervoertuig waarin ik m'n militaire diensttijd grotendeels doorbracht, meer dan vijftig jaar geleden. Op de eerste verdieping staan de personenauto's; met de traploze aandrijving van de Variomatic was DAF zijn tijd ver vooruit. Hier komen de herinneringen boven aan mijn moeder die destijds, zonder rijbewijs, in zo'n Daffodil over ons Zuid-Hollandse eiland reed. Zo krijgt Tim heel wat nostalgie over zich heen. Hij geniet het meest van de rallywagens, waarbij de Parijs-Dakar trucks van Jan de Rooy de meeste indruk maken. Na een paar waardevolle uren samen stappen we vrolijk in de camper, op naar de stadscamping in Tilburg – een ideale uitgangsbasis om de stad te verkennen, je staat er namelijk middenin. We pakken de fietsen van de camper en gaan op ontdekking. Wel jammer dat de terrassen allemaal gesloten zijn, daardoor ademt de stad toch een heel andere sfeer. Maar we zijn niet voor één gat te vangen en slaan bij Stadsbrouwerij 013 onze slag. Vanavond, tijdens de Champions League-avond op tv houden we gewoon een bierproeverij in de camper. Tim heeft wel in de gaten dat hij wat koken betreft niet zoveel van z'n opa heeft te verwachten dus die taak neemt hij op zich. Een makkie, vanavond: de nasi van oma opwarmen en een paar eitjes bakken. We laten het ons goed smaken en Tim ontdekt toch nog een minpuntje in zo'n luxe camper: geen afwasmachine. We pakken deze taak gezellig samen op waarbij Tim zich ontpopt als 'chef afwas', met dank aan z'n spoelkeukenbijbaan bij het stadscafé in Ede.

Dwalen door het futuristisch doolhof

We slapen super in onze camper en 's morgens verras ik Tim een paar keer met een gekookt eitje – lang leve de elektrische eierkoker, daar kan ik zelfs mee uit de voeten. Vervolgens lopen we naar Doloris, een futuristisch doolhof in het voormalige postkantoor van Tilburg. Voor mij is dat het tweede bezoek maar Tim is razend nieuwsgierig. Doloris is een project van veertig kunstenaars waar je geblinddoekt naar binnen wordt gebracht – telefoon en horloge lever je in. Vervolgens begint je ontdekkingstocht. Na elke deur wacht een

nieuwe verassing. Het is moeilijk te beschrijven wat dit doolhof zo boeiend maakt, je moet het echt zelf meemaken. Zo sta je plots voor een glijbaan waarover je in het donker naar beneden roetsjt, dan weer kom je in een gang met om de meter een deur, steeds weer nieuwe verrassingen. Het is klimmen en klauteren, door smalle gangetjes, over ijzeren trappen, soms in 't donker. Het is voelen, ervaren en vooral durven. Na afloop zijn we het er over eens: dit is met stip de leukste activiteit van de week. Na terugkomst is het etenstijd. Ik lever een kleine bijdrage als snijmaatje voor de groente, en chefkok Tim tovert een heerlijke spaghetti-maaltijd op tafel.

Per boot door de Rotterdamse havens

Onze laatste dag breekt aan. Het doel is de havenstad Rotterdam. We stallen onze camper op de camperplek in Alblasterdam en wandelen naar de waterbus. Met een spoor van schuimend rivierwater achter ons stuiven we naar de Erasmusbrug, waar we op de Spido-rondvaartboot stappen voor een tochtje door de wereldhavens. De vele havens van de machtige 'Port of Rotterdam' met de enorme zeeschepen maken veel indruk. Als we 's avonds weer richting huis sturen, hoor ik Tim zuchten. Het was inderdaad een zware week. En even later, als hij de camper als een ware beroepschauffeur over het klaverblad loodst, borrelen alweer de volgende plannen op: 'Hey opa, volgend jaar Berlijn hè? Ik kijk er nu al naar uit!' <

Boven: imposante zeeschepen in de haven van Rotterdam; Tim en Kees in het kabelbaantje in Valkenburg

Reisgenoot

De Sun Living S 75 SL (met 140 pk Fiat-motor en 9-traps automaat) werd voor deze reportage beschikbaar gesteld door Adria Benelux. De S 75 SL is een goed uitgeruste halfintegraal met twee eenpersoonsbedden achterin, een hefbed boven de zithoek en gescheiden douche- en toiletruimten. De zithoek en keuken zijn prettig in het gebruik en bieden genoeg bewegings- en werkruimte. Praktisch is de deur tussen woonruimte en slaapvertrek. Zo creëer je simpel twee slaapkamers. Ondanks de lengte van 7,42 m is de wagen goed manoeuvreerbaar. Als beginnend chauffeur had Tim totaal geen moeite met deze fijne camper.